

RECORDANT LA INFANTESA ...

Hola! Sóc Míriam Julián Ferrando (filla de Amparín i Pepe La Caseta, per a que ens entenguem).

Sempre m'havia fet il·lusió escriure al Tossal Gros i per fi, m'he decidit. Doncs bé, el motiu del meu escrit no és més que per a "recordar" el pas d'alguns mestres que ens han marcat durant la nostra infantesa al CP La Moreria de les Coves de Vinromà.

Qui no recorda mestres tan bons com Elena Doñate, Angelita, Benjamín, Doña Clara, Tere (Gandía), Mayte, Ferran, Mavi i com no, a "Doña Enriqueta" i "Doña Asun").

Dóna la casualitat que actualment estic a punt d'acabar la carrera de Magisteri Especialitat en Educació Primària, i enguany havíem de fer les Pràctiques corresponents al 3r curs i havíem d'elegir escola i població.

Jo vaig fer les de 1r i 2n curs ací al poble i, així que enguany volia provar de fer-les a Castelló (que és on estudio i visc durant l'any).

Quan vaig vore el meu nom en el tauler d'anuncis de la UJI i posava CEIP Isidoro Andrés Villaroya, vaig pensar "Quina sort!", "estaré prop del meu pis!".

Ara només calia pensar en que em tocaren uns xiquets "prou bons" i com no, un mestre de Pràctiques "bo", cosa que és molt important per a disfrutar d'una estància en pràctiques en la que realment et dones compte si el teu futur és eixe o no, i si realment t'agrada.

Quan vam arribar el 1r dia, a la meua companya i a mi, ens van dir que anàrem a l'aula corresponent i que allí, coneixeríem al mestre/a i alumnes.

Quina va ser la meua sorpresa! A l'aula de 3r C estava Asun Ferreres Cuartiella (Doña Asun), "quina sort he tingut, ha sigut com un MIRACLE", vaig pensar. Sobren les paraules per a descriure-la. La vam tindre durant 2n, 3r i 4t de Primària i,

una "tutora" tres anys seguits marca molt, i més si és tan professional, agradable i simpàtica com és ella.

Ens vam saludar i me va preguntar que com m'anava, que com estaven tots els de la meua edat, quines novetats hi havia pel poble i pel CP La Moreria, on ella havia estat 18 anys de mestra!

Els dies anaven passant i jo, m'impressionava vore aquella situació, però aquesta vegada els papers canviats! Jo era la "mestra", i ella era la que m'avaluava! Què diferent i novedós era tot per a mi!

Bé, no vull allargar-ho massa, però dir des d'ací, que encara que vaig estar molt nerviosa durant els primers dies (ja que 25 xiquets de 8 anys molt inquietos imposen un poc!), també vaig estar molt a gust amb aquella tutora-supervisora de Pràctiques que la sort havia fet que em tocàs a mi.

Finalment, donar-los molts records a aquells mestres que han passat per les nostres vides i a aquells que puguen llegir aquest article des de l'escola on estiguen. Moltes gràcies per tot!

